

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 06/12/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 3

Hòa Thượng muốn xây dựng Thôn Di Đà để chăm sóc người tu học rồi đưa họ đi làm Phật, Bồ Tát nhưng đến khi Ngài vãng sanh, Thôn Di Đà vẫn chưa hình thành. Thế mới nói *“Việc tốt lắm dầy vò”!*

Ngài nói nơi đây dự kiến sẽ là đạo tràng thế kỷ 21, có giảng pháp, niệm Phật và mỗi tuần một lần, *“sẽ có những tiết mục kịch nghệ như ca múa dân gian, biểu diễn hý kịch dân gian cổ truyền”*.

Mục đích là để *“người già có thời gian giải trí và có niềm an vui nhưng vẫn bình lặng và an tịnh khiến đời sống của họ ấm áp như một gia đình,”* Hòa Thượng khẳng định.

“Ở Xinh-ga-po đang trù bị xây dựng một Thôn Di Đà. Đối tượng mà chúng ta giúp đỡ là những người già,” Ngài nói câu này chắc cũng đã 30 năm trước.

Tâm từ bi của Ngài mong muốn *“mọi người cùng nhau trải qua tuổi già có ý nghĩa, tràn đầy hạnh phúc và có một hy vọng”*, chứ không phải chỉ ăn uống, nghỉ ngơi, chờ bệnh rồi chờ ra đi.

Thôn Di Đà sẽ giảng giải không nhất định là Phật pháp mà là bất cứ tôn giáo nào. Người cao tuổi tin Chúa sẽ được giảng về Chúa, tin Thánh A La thì được giảng về Thánh A La.

Hòa Thượng nói: *“Người chăm sóc ở Thôn Di Đà là người phát tâm phục vụ người già như Cha Mẹ mình. Họ được đào tạo một khóa đặc biệt để làm việc một cách tốt nhất.”*

Khi Hòa Thượng đề xướng Thôn Di Đà có rất nhiều người ủng hộ và đã trù bị một khoản kinh phí lớn. Người ta phát tâm cúng dường đến Ngài thì Ngài đều dành cho Thôn Di Đà.

Cả đời Ngài không quản người, việc và tiền, hoàn toàn vì chúng sinh lo nghĩ vậy mà hoài bão về Thôn Di Đà lại chưa thành dù nhiều lần Ngài được báo là mảnh đất nào đó đã được chốt để khởi công.

Ngài đã dùng hết tâm chân thành, vậy mà việc vẫn không thành. Cho nên, việc thất bại hay ngưng trệ là bình thường, còn việc thành công viên mãn mới là khác thường.

Vì sao? Vì tâm người có toàn tâm toàn lực vì chúng sanh đâu? Vẫn có tư lợi. Thậm chí khi toàn tâm toàn lực vì chúng sanh rồi thì vẫn có chướng ngại, nên Hòa Thượng nói *“Việc tốt lắm dầy vò”*.

Tâm chúng sanh vốn ngạo mạn, không muốn có người hơn mình. Ngay việc thấp cây hương đầu tiên tại pháp hội, Hòa Thượng kể, người ta cũng tranh rồi mang ra đấu giá. Đây là “*cái ta*” ích kỷ.

Khi Phật tại thế, Ngài cũng còn phải đối diện với “*lục quân tỳ kheo*” tuy là đệ tử xuất gia mà vẫn phạm trai pháp giới và Đề Bà Đạt Ba, em họ với Ngài mà còn muốn soán ngôi vị Phật.

Đâu phải là cứ phát tâm làm việc tốt là được ngay. Chúng tôi thấy nơi đó nghèo khổ nên định lắp đặt dây chuyền sản xuất đậu phụ cúng dường và một tháng ba lần cử người về vận hành nhưng họ vẫn không nhận.

Chúng ta khởi tâm chân thành để làm việc còn việc có thành hay không còn phụ thuộc vào cơ duyên. Hòa Thượng nói mình phát tâm mà người ta tiếp nhận là mình và người ta có phước.

Ngược lại, phước của người nơi đó cũng chưa đủ để được hưởng nên nếu ta cưỡng cầu thì sẽ sinh phiền não. Nhà Phật nói đến sự tùy duyên còn Hòa Thượng chỉ dạy là “*Tùy duyên diệu dụng*”.

Ngài từng giảng đề tài “*Phật pháp viên dung không chướng ngại*”. Có những người quá chấp mắc vào cách làm của mình khiến gặp chướng ngại khắp nơi. Phải biết tùy thuận hoàn cảnh nếu nó không vượt quá phạm vi hay giới luật.

Chúng tôi từng đến những nơi, họ hiểu sai lệch về nghiệp, chúng tôi chỉ gật đầu không nói lại. Họ không biết thế nào là trả nghiệp hay bị nghiệp dẫn dắt.

Không thể nói Phật đang trả nghiệp khi Ngài dành 49 năm bốn ba khắp nơi giảng Kinh nói Pháp. Việc Ngài làm là hoàn toàn chủ động chứ không bị động.

Cũng không thể nói Tổ Ấn Quang bị nghiệp dẫn khi cả đời “*Tam Bất Quán*”, luôn viết chữ “*Tử*” trên tổ đường để nhắc về vô thường, sách tấn mình đừng bê tha, phóng túng trong tập khí phiền não.

Không thể cho rằng việc khởi phát làm việc lợi ích chúng sanh bằng tâm chân thành, thanh tịnh, chánh giác, từ bi như bao nhiêu đời chư Phật Bồ Tát và tổ sư đại đức đến thế gian là bị nghiệp sai sử.

Nếu làm việc lợi ích chúng sanh thì đây là nguyện vọng, là việc làm có chủ tâm chứ không phải vô thức, không phải bị nghiệp sai sử. Việc gì ta bị động mới là ta đang bị nghiệp dẫn đi.

Việc làm giáo dục chủ động trên nền tảng giáo huấn của Phật và chuẩn mực của Thánh Hiền hay mỗi sáng nghiêm túc lên lớp không vì mong cầu “*danh vọng lợi dưỡng*” thì không phải bị nghiệp chi phối.

Hiểu sai lệch về nghiệp mà vẫn đi thuyết giảng cho thấy đúng như câu Hòa Thượng nói: “*Tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng*”.

Người học Phật là học cả phương pháp lý luận và phương pháp hành trì. Thế nhưng nhiều người giảng nói rằng tu hành không cần gò bó, cứ thông thả đi lại và chỉ việc khởi tâm bố thí chúng sanh.

Họ dạy người ta khởi tâm Bồ thí mà không có việc làm cụ thể. Như thế là đại vọng tưởng.

Chúng ta ngày ngày trồng rau, làm đậu phụ cúng dường và tổ chức các lớp học ở nhiều hình thái là việc làm thiết thực với mọi người. Nếu chỉ khởi nghĩ mà không làm gì thì là ảo vọng.

Mặc dù Thôn Di Đà không thành tựu như nguyện vọng của Hòa Thượng nhưng Ngài và mọi người đều đã có những việc làm cụ thể như dự trữ kinh phí lớn, đi tìm đất và lên thiết kế hình thái hoạt động.

Ngài nói: **“Người vào đó sẽ được nghỉ hưu. Người đến ở trong Thôn Di Đà, nhân viên phục vụ phải được đào tạo. Họ là những Bồ Tát phục vụ chúng sanh.”**

“Ngày ngày nghe kinh, niệm Phật và dùng tâm hiếu thuận Cha Mẹ mình để phục vụ và lấy tâm kính Phật Bồ Tát để cung kính mỗi một người nơi đó,” Ngài khẳng định.

Mô hình hoạt động này ở các viện dưỡng lão khác không có. Cho nên nếu chỉ dừng lại ở tư duy mà chưa có các động thái cụ thể thì chính là đang vọng tưởng, đây là Ma đạo chứ không phải Phật đạo.

Cho nên, trước tiên là khởi tâm, sau đó là thực hành. Dem khởi tâm biến thành việc làm cụ thể nhưng không vượt qua khuôn phép của Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Chúng ta thấy người làm việc mà phát tâm chân thành, tâm đại từ bi của Phật thì luôn nghĩ cho chúng sanh một cách chu đáo vẹn toàn nhưng vẫn khiêm nhường và cung kính.

Ví dụ phóng sanh thì phải nghĩ đến môi trường sống cho chúng sanh chứ không phải đem ra thả để lấy lời khen. Làm việc tùy tiện, trên hình thức, ngông cuồng ngạo mạn là cách của Ma.

Ma thì luôn vọng tưởng nghĩ đủ thứ nhưng không làm, hoặc làm nửa vời, làm cho có làm chứ không làm từ tâm. Người học Phật là làm từ tâm, chu đáo mọi bề phục vụ chúng sanh.

Hòa Thượng từng kể có người bảo người ta buông xả và Bồ thí, còn mình thì vào túi càng nhiều càng tốt. Đây là Ma. Học Phật, làm theo Phật thì chính mình phải triệt để buông xả để Bồ thí.

Cần phát tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác từ bi. Đây đều là năng lực của công đức và phước báu. Tâm chân thành sẽ chiêu cảm người đồng tâm cùng làm thì mọi việc sẽ trở nên tốt đẹp.

Ví dụ như việc quản lý vườn rau cũng vậy. Các huynh đệ phát tâm, hoàn toàn tự giác do có cảm nhận từ việc lao tác để cúng dường. Cho nên, càng làm càng vui, càng vui thì càng làm mạnh mẽ hơn.

Quan trọng nhất trong cuộc sống này mà dân gian cũng từng nói: Người sống nhờ Phước. Ví dụ ở thôn quê, cất một cái nhà lầu đẹp, thì dân trong làng nói nhà đó có phước.

Khi chúng tôi làm công tác phiên dịch một thời gian, có người mời chúng tôi lên ở khu nhà này, sau đó họ quyết định bán và chúng tôi đã mua lại. Chúng tôi không tìm cầu mà phước đã an bài.

Nếu cuộc sống này phụ thuộc vào phước báu, vậy tại sao chúng ta không tạo phước bằng cách thiết kế một cuộc sống của sự bố thí và làm các việc giúp ích chúng sanh.

Chẳng những lo nghĩ cho chúng sanh hiện tại mà còn lo đời sau họ sinh về nơi đâu như hoài bão của Hòa Thượng xây dựng Thôn Di Đà để chăm sóc người tu học rồi đưa họ đi làm Phật, Bồ Tát, thậm chí về cảnh giới tốt đẹp mà Chúa và Thánh A La từng mô tả.

Ma thì chỉ biết vọng tưởng như câu chuyện mình đến xin trái dưa thì Phật chỉ cho ta cách trồng dưa, còn đến gặp Ma thì Ma đồng ý nhưng nói cúng cho nhiều vào thì ta sẽ cho./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến
để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*